

Divadelní fakulta AMU

Katedra výchovné dramatiky

EVA HADRAVOVÁ

Hodnocení uměleckého přednesu věkové kategorie 15 – 18 let

Oponentní posudek magisterské diplomové práce

Zdá se, že přednes je pro Evu Hadravovou hnacím motorem dosavadního života. Má bohaté zkušenosti s přípravou a realizací vlastních recitačních vystoupení, v bakalářské práci *Seznamujeme se s recitací*, obhájila projekt pro skupinu dětí mladšího školního věku, a svou přednášечskou zkušenost později rozšířila i o pohled z druhé strany, pohled poučeného diváka – porotce. Všechny své dosavadní zkušenosti s mluveným slovem a literaturou zúročila v předkládané magisterské práci. Jedná se o účelné propojení praxe a dostupných teoretických materiálů, ale v textu je zbytečně mnoho odkazů k použité literatuře, které ruší plynulé čtení. Na druhou stranu je práce psána kultivovaným jazykem a má kvalitní grafickou úpravu.

Téma hodnocení přednesu z pohledu porotce je zacíleno na věkový stupeň 15 až 18 let. Toto bližší vymezení, dovolilo autorce zkoumat problematiku podrobně, do hloubky a zároveň přispělo k poznání o užitečnosti hodnocení jak pro jednotlivé přednášeče i vyšších věkových skupin, tak pro obor jako celek a obhájilo nesnadnou pozici hodnotitelů.

Pravdu o svém oboru ověřuje diplomantka u sousedních disciplín jako je pedagogika, psychologie či lingvistika, což považuji za velmi prospěšné. Zejména pro hodnocení věkové kategorie 15 až 18 let je znalost vývojové psychologie potřebná. První kapitola nazvaná Přednes v kontextu psychologie a pedagogiky pojednává o problematice hodnocení nejprve z perspektivy recitátorů, pak z pohledu porotců. Je podrobně, důkladně zpracovaná, jako ostatně další dvě kapitoly: Rozbor kritérií hodnocení a Srovnání přístupů oslovených porotců. V příloze uvádí rozhovory s dvanácti porotci recitačních přehlídek, které ve třetí kapitole vzájemně porovnávala.

Od počátku čtení diplomové práce se mi vynořuje otázka o správnosti užití termínu umělecký přednes, namísto prostého slova přednes nebo recitace, zejména v souvislosti s věkovou kategorií 15 až 18 let. Prosím o zdůvodnění používání tohoto sousloví. (Ptám se, zda to není nekritické přijímání zavedeného termínu z minulé doby? Termínu, který zavání umělostí? Jakou činnost vykovává přednášeč? Přednáší. Jakou umělecký přednášeč? Umělecky přednáší? Jistě jsou recitátoři, kteří se snaží o dosažení jistých kvalit, ale nemusí se jim to vždy podařit, i když už ovládli řadu dovedností. Přídavné jméno umělecký zdůrazňuje pouze umělecké ambice, ale o výsledku nic nevyovídá. V předmětu přednes se přece neučíme „umění“, ale dovednostem, základnímu řemeslu, které vede k pravdivému, uvěřitelnému sdělení.)

Ke druhé otázce mne inspirovala věta na straně 38 v podkapitole Volba vyjadřovacích prostředků: „Recitace není hereckou tvorbou, ačkoli se jedná o obor divadlu příbuzný.“ Existuje v recitaci něco, co by se dalo nazvat nositelem divadelnosti? Nějaký specifický divadelní jev?

Třetí otázka: Patří do přednesu improvizace? Tedy nahlas improvizovaný text, verbální projev „s patra“? (Improvizované vyprávění a jeho divadelně verbální techniky přinesly přece i českému přednesu řadu průpravných cvičení, která jsou dobrou přípravou pro představivost, mluvený projev.)

Prosím diplomantku o odpověď, na některou z položených otázek.

Magisterskou práci Evy Hadravové doporučuji k obhajobě s hodnocením A.

Nina Martínková